

ADVIES
VAN 26 AUGUSTUS 2020
OVER DE WIJZIGINGEN AAN HET ONROERENDERFgoedBESLUIT

INHOUD

I. SITUERING	1
II. ALGEMENE BEOORDELING	2
III. VOORLIGGEND ONTWERPBESLUIT.....	2
IV. NEGATIEVE IMPACT VAN HET ONTWERPBESLUIT.....	3
V. NOOD AAN EEN STRUCTURELE OPLOSSING	6

I. SITUERING

1. Adviesvraag. SARO ontving op 29 juli 2020 een adviesvraag van minister Matthias Diependaele over het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van de aanvraagprocedures in het Onroerenderfgoedbesluit voor erfgoedpremies bijzondere procedure en voor meerjarenpremieovereenkomsten.¹

De adviesvraag gaat uit van een adviestermijn van dertig dagen. Met voorliggend advies goedgekeurd door de raad op 26 augustus 2020 komt SARO tegemoet aan de vooropgestelde adviestermijn.

2. Situering ontwerpbesluit. Het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 voorziet in de mogelijkheid om voor beheersmaatregelen, werkzaamheden of diensten aan beschermd onroerend erfgoed een erfgoedpremie te bekomen via de standaardprocedure of de bijzondere procedure. De nota van de Vlaamse Regering verduidelijkt dat de premieprocedures geen enkel aanknopingspunt omvatten om in te grijpen als de instroom van premie-aanvragen de mogelijkheden van de Vlaamse begroting dermate overstijgt. Het gevolg is dat aanvraagdossiers 'ontvankelijk' worden verklaard en voor onbepaalde tijd op een wachtlijst belanden.

Het ontwerpbesluit voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om het aanvragen van erfgoedpremies volgens de bijzondere procedure onmogelijk te maken, in het bijzonder als de budgettaire realiteit het niet toelaat om aanvragen binnen een redelijke termijn te honoreren. Dat dit risico reëel is, wordt - volgens de nota aan de Vlaamse Regering - aangetoond door de huidige wachtlijst voor erfgoedpremies, die aan het huidige toekenningsritme wachttijden van minstens 5 jaar impliceert.

Daarnaast voorziet het ontwerpbesluit in de afschaffing van de huidige volgorde-regeling om premies toe te kennen; in principe chronologisch met evenwel verscheidene verplichte voorafnames.

3. Problematiek van de wachtlijsten. Na diverse staatshervormingen in de jaren 70 en 80 werd het Vlaams Gewest in 1989 bevoegd voor onroerend erfgoed, incl. inventarisatie en bescherming. Nog in dat jaar werden de financiële middelen bestemd voor het beheer integraal overgeheveld naar het gewest.

Dertig jaar later zijn er 11.398 beschermde monumenten, 1.565 beschermde stads- en dorpsgezichten, 684 beschermde cultuurhistorisch landschappen en 43 beschermde archeologische sites.²

Het beschermingsbestand nam vooral toe na de overheveling naar Vlaanderen maar de beschikbare financiële middelen volgden die groei niet.

Het systeem van de restauratiepremie en nadien premie volgens de bijzondere procedure creëerde een wachtlijst. De inwerkingtreding van het Onroerenderfgoeddecreet in 2015 creëerde zelfs een aanzuigeffect. De 'normale' wachttijd voor dossiers via de bijzondere procedure bedraagt momenteel nagenoeg 6 jaar. Dit betekent concreet dat dossiers die medio 2014

¹ <https://beslissingenvlaamsegering.vlaanderen.be> VR 2020 1707 DOC.0854/2

² Cijfers op 31-12-2019 - bron: [Statistiek Vlaanderen](https://www.statistiek.vlaanderen.be).

ontvankelijk verklaard werden, pas in 2020 hun premie toegekend krijgen en dan pas kunnen starten. Eind december 2019 stonden er nog 467 dossiers op de wachtlijst, samen goed voor een bedrag van meer dan 258 miljoen euro.³

II. ALGEMENE BEOORDELING

4. SARO erkent de problematiek van de wachtlijsten inzake onroerend erfgoed. Deze problematiek bestaat reeds tientallen jaren. Diverse instanties - waaronder SARO - drongen reeds meermaals aan op een structurele lange termijnoplossing voor deze problematiek.⁴ Het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 kondigde aldus een hertekening van de financiering van de onroerenderfgoedsector aan: *'We hervormen het premiestelsel om te komen tot een aanvaardbare wachttijd voor dossiers op de wachtlijst. We hebben hierbij aandacht voor het bewaren van het Onroerend Erfgoed, de efficiëntie en rechtszekerheid van het premiestelsel ...'*.

SARO betreurt dat de Vlaamse Regering nu - zonder enige onderbouwing en visie én zonder overleg met de sector - opteert voor het schorsen voor onbepaalde duur van de mogelijkheid voor het aanvragen van premies volgens de bijzondere procedure alsook van meerjarenpremie-overeenkomsten. Dergelijk overleg was trouwens bevestigd in de beleidsnota onroerend erfgoed 2019-2024: *'Tevens onderzoeken we of er andere maatregelen genomen kunnen worden die de wachtlijst mee kunnen helpen terugdringen. We overleggen daarover met de betrokken actoren.'*

De raad wijst op de vele negatieve gevolgen van het ontwerpbesluit. Het gaat onder meer over de negatieve impact voor het draagvlak voor onroerend erfgoed. De vele organisaties die het beheer van erfgoed promoten zijn zonder verwittiging in het ongewisse gelaten en verliezen zo hun interne geloofwaardigheid. De talrijke eigenaars en beheerders van onroerend erfgoed – al dan niet met een beheersplan - worden door deze radicale breuk en schorsing voor onbepaalde duur geconfronteerd met de onveranderde verplichtingen en handhavingsmaatregelen al zullen zij de voor hen soms onontbeerlijke tegemoetkoming missen. SARO wijst op het ontbreken van effectieve ondersteuning en flankerende maatregelen voor eigenaars en beheerders om met deze nieuwe situatie om te gaan en om effectief de stap te zetten naar beter structureel onderhoud. Deze maatregelen hadden op zijn minst samen met de schorsing moeten worden aangekondigd. Ook de impact op de restauratiesector is zeer groot (zie verder deel IV van dit advies).

SARO kan het ontwerpbesluit niet ondersteunen en benadrukt de noodzaak om gelijktijdig met de schorsing een aantal maatregelen in de regelgeving en de concrete opvolging aan te passen aan de nieuwe situatie om alsnog toekomstperspectieven te geven aan de eigenaars en beheerders van beschermd onroerend erfgoed en om rechtszaken te vermijden. De raad dringt nogmaals aan op een overkoepelende langetermijnvisie voor onroerend erfgoed met daaraan gekoppeld de uitbouw van een samenhangend geheel van (financiële) instrumenten. De raad wenst hieraan constructief bij te dragen (zie verder deel V van dit advies).

III. VOORLIGGENDE ONTWERPBESLUIT

5. Onmiddellijke schorsing voor onbepaalde duur. Het ontwerpbesluit (artikel 3) voegt een nieuw artikel 11.2.27 toe in het Onroerenderfgoedbesluit. Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering kan beslissen om de toepassing van de aanvraagprocedure inzake premies volgens de bijzondere

³ Cijfers op 31-12-2019 - bron: [Monitor Onroerend Erfgoed](#). Deze gegevens verschillen van de gegevens opgenomen in de nota aan de Vlaamse Regering.

⁴ De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie drong er reeds in 2016 op aan om toe te zien dat *'er binnen afzienbare tijd een structurele langetermijnoplossing gevonden wordt voor de problematiek betreffende de budgettaire achterstanden m.b.t. de bestaande erfgoedpremies.'* Ook SARO vroeg - in zijn advies van 26 augustus 2015 - dat de Vlaamse overheid duidelijke en krachtige keuzes zou maken, waarbij wordt afgewogen welke overheidsinvesteringen de grootste maatschappelijke return genereren en de meest effectieve bijdrage leveren aan het belang van onroerend erfgoed voor de samenleving.

procedure te schorsen omdat de beschikbare kredieten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onvoldoende zijn om nieuwe premies volgens de bijzondere procedure toe te kennen binnen een redelijke termijn. De schorsing is van onbepaalde duur en geldt totdat de Vlaamse Regering de schorsing opheft.

De raad merkt op dat in artikel 11.2.27 sprake is van een opschorting in het geval van het overschrijden van *'een redelijke termijn'*. Het ontwerpbesluit formuleert evenwel niet wat moet worden verstaan onder een redelijke termijn. Bovendien maakt de raad op basis van de toelichtingsnota op dat het de bedoeling is om deze bepaling ook meteen toe te passen.⁵

De raad benadrukt dat de premie bijzondere procedure en de meerjarenpremieovereenkomst de belangrijkste steunmaatregelen zijn waarvan eigenaars en beheerders gebruik kunnen maken om beschermd onroerend erfgoed te restaureren. Dit stelt hen in staat om de opgelegde onderhoudsplicht van het beschermd goed te kunnen realiseren. Tijdens de schorsing zullen enkel de premie volgens de standaardprocedure of het fiscaal voordeel blijven bestaan. Beide steunmaatregelen hebben een plafond (tot 25.000 euro) en zijn adequaat om kleine onderhoudswerken te ondersteunen maar zijn niet toereikend in geval een grotere restauratie zich opdringt.

Het is onduidelijk hoe lang deze schorsing van de premie bijzondere procedure en meerjarenovereenkomst zal duren. Het is bovendien onduidelijk in hoeverre de schorsing ook effectief terug zal worden opgeheven.

6. Volgorde toekennen erfgoedpremie bijzondere procedure. Het ontwerpbesluit (artikel 2) voorziet in de opheffing van artikel 11.2.6 van het Onroerenderfgoedbesluit. Artikel 11.2.3 bepaalt momenteel dat de toekenning van een erfgoedpremie - voor aanvragen die ingediend zijn volgens de bijzondere procedure - verloopt in chronologische volgorde en dit meer bepaald op basis van de datum waarop het agentschap zich inhoudelijk akkoord verklaart met de voorgestelde beheersmaatregelen, werkzaamheden of diensten. In afwijking van deze bepaling voorziet dit artikel evenwel dat het beschikbare budget eerst zal worden aangesproken voor de financiering van een aantal structurele voorafnames.⁶

Het is onduidelijk hoe - na de opheffing van artikel 11.2.6 - zal worden omgegaan met prioritaire dossiers. De nota aan de Vlaamse Regering (pag. 2) vermeldt dat de Vlaamse Regering het stelsel beleidsmatig aanstuurbaar wil maken. Het is evenwel onduidelijk hoe de afweging zal gebeuren en op basis van welke criteria bepaalde aanvragen zullen worden betoelaagd en andere aanvragen geen financiële steun zullen krijgen. De raad wijst op het gevaar van willekeur.

De raad verwijst tevens naar het advies van de Inspectie van Financiën dat concludeert dat voorliggend ontwerpbesluit *'maar 1 aspect regelt en dat een reglementaire onderbouw van de nieuwe volgorderegeling zich opdringt, temeer omdat deze elders budgettaire gevolgen kan sorteren (zie uitbreiding toepassingsgebied standaardprocedure).'*

IV. NEGATIEVE IMPACT VAN HET ONTWERPBESLUIT

7. De raad merkt op dat het ontwerpbesluit een belangrijke negatieve impact heeft. De impact zal zeer groot zijn aangezien momenteel geen enkele flankerende of compenserende maatregelen effectief voorliggen.

De raad wijst hierna op de negatieve impact van het ontwerpbesluit op:

- het maatschappelijk draagvlak voor onroerend erfgoed,

⁵ Nota aan de Vlaamse Regering VR 2020 1707 DOC.0854/1 pag.2-3

⁶ Het betreft onder meer: 1° aanvragen van een bijkomende erfgoedpremie ten gevolge van onvoorzienbare meer- of bijwerken; 2° actualisaties naar aanleiding van de verhogingen van de prijsherzieningsindexen S en I; 3° aanvragen voor een erfgoedpremie voor beheersmaatregelen, werkzaamheden of diensten die vermeld zijn in een goedgekeurd beheersplan.

- de rechtszekerheid voor de talrijke private en publieke eigenaars en beheerders van beschermd onroerend erfgoed,
- de kwaliteit van het onroerend erfgoed en het behoud van de erfgoedwaarden,
- het toerisme,
- het behoud van een kwalitatieve restauratiesector,
- de herbestemming van onroerend erfgoed
- en de opmaak van beheersplannen voor beschermd landschappen.

8. Negatieve impact voor het maatschappelijk draagvlak voor onroerend erfgoed. De beoogde schorsing is van onbepaalde duur, waardoor er geen perspectief bestaat op beterschap of zekerheid dat de maatregel ooit opgeheven wordt.

De voorbije jaren werden de regelgeving en de dossiervereisten veelvuldig aangepast o.a. de verplichting kerkenbeleidsplan, het schrappen van BTW, de nieuwe premiepercentages met nieuwe vereisten en de overgangsmaatregelen. De premiemogelijkheden voor beheerders werden systematisch afgebouwd, zelfs met terugwerkende kracht. Dat maakt het onroerenderfgoedbeleid weinig duurzaam en niet toekomstgericht, in tegenstelling tot de ambitie van de beleidsnota Onroerend Erfgoed 2019-2024 en de ambitie *'de zorg voor het onroerend erfgoed is zichtbaar, toekomstgericht en duurzaam'*.

Een doordachte en stabiele regelgeving is noodzakelijk. In het bijzonder voor een sector waarin de effecten pas over langere tijd zichtbaar worden en die tijd nodig heeft om aanpassingen door te voeren.

9. Negatieve impact voor de vele eigenaars en beheerders van onroerend erfgoed. Het ontwerpbesluit zal een grote impact hebben voor bijvoorbeeld de kerkfabrieken, gemeentebesturen, OCMW's en inrichtende machten van historische schoolgebouwen die een groot pakket aan beschermde monumenten bezitten. Dit type van erfgoedbeheerders is sterk afhankelijk van grote premiebedragen om een restauratieproject financieel te kunnen dragen.

Dat geldt eveneens voor beheerders van omvangrijk erfgoed, zoals publieke complexen, zorginstellingen, kastelen en historische huizen, religieuze sites en technisch en industrieel erfgoed. Een aantal van die typologieën kennen de laatste jaren net een verhoogd aantal herbestemmingen, waardoor ook die projecten onder druk komen te staan.

Voor veel beheerders zal een omvangrijker (maar noodzakelijk) restauratieproject financieel niet meer haalbaar zijn. Een beheerder moet het erfgoed dan afstoten ofwel zullen grotere dossiers in stukken gehakt worden, met een jarenlange doorlooptijd. Dat is niet in het voordeel van het erfgoed en verschuift de wachtlijstproblematiek in de praktijk naar de standaardprocedure. SARO verwijst tevens naar de verplichtingen voor de eigenaars indien zij onvoldoende eigen financiële middelen hebben en op de daaropvolgende dwingende handhavingsmaatregelen die nu reeds soms tot impasses leiden.

De raad benadrukt dat het Onroerenderfgoeddecreet heel wat verplichtingen oplegt in het kader van beschermingsbesluiten. Tegenover de toenemende verplichtingen staat een krimpand premie- en subsidiestelsel. De raad vraagt om het evenwicht tussen de rechten en plichten van erfgoedeigenaars te bewaken. Vooral in het kader van de bestaande beschermingen kan niet zonder meer afbreuk worden gedaan aan de verworven rechten.⁷

SARO verwijst naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 1 oktober 2015 nr. 2015/132.⁸ Met dit arrest concretiseert het Grondwettelijk Hof zijn rechtspraak met betrekking tot de vergoedingsregeling bij opgelegde eigendomsbeperingen. Het arrest bevestigt dat het louter opleggen van een eigendomsbepering in het kader van het algemeen belang in beginsel geen recht geeft op een vergoeding. Het Grondwettelijk Hof oordeelde dat een vergoeding wel kan

⁷<https://sarovlaanderen.be/sites/default/files/atoms/files/SARO%202014-20%20Advies%20beleidsnota%20OE.pdf>

⁸http://jure.juridat.just.fgov.be/pdfapp/download_blob?idpdf=N-20151001-3

bekomen worden bij de rechter in geval van schending van het principe 'gelijkheid van de burgers voor de openbare lasten' in specifieke dossiers aan de hand van de feitelijke situatie. De voorliggende schorsing van de financiële ondersteuning heeft ontegensprekelijk impact op het beoogde evenwicht. Het is in die zin niet aanvaardbaar dat elke burger een procedure voor de burgerlijke rechter zou moeten aanvatten om aan te tonen dat de lasten te zwaar zijn. Zo duwt de overheid de burgers naar beroepen bij rechtbanken. Tevens verhoogt het risico van procedures omtrent handhaving en herstel, waarbij beheerders verplicht worden tot onmogelijke herstelmaatregelen, met bijhorende dwangsommen en het verlies van elk recht op premies.

10. Negatieve impact voor de kwaliteit van het onroerend erfgoed. Het ontwerpbesluit zal er tevens toe leiden dat de nodige beheersmaatregelen uitgesteld worden of volledig uitblijven, waardoor de fysieke instandhouding van het onroerend erfgoed achteruitgaat. Dat werkt verwaarlozing van beschermde monumenten in de hand. Bij erfgoed groeit schade exponentieel. Eenmaal de schade optreedt (vb. insijpelend water) gaat de achteruitgang steeds sneller.

Ook voor beschermd onroerend erfgoed dat erkend is als UNESCO-werelderfgoed, maakt het ontwerpbesluit geen uitzondering. Hierdoor staat de Vlaamse wetgeving veraf van de door België geratificeerde Werelderfgoedconventie van 1972 (vooral artikel 4 en 5).

11. Negatieve impact voor toerisme. Op middellange en langere termijn zal de maatregel ook invloed hebben op het beeld van onroerend erfgoed, op de beeldkwaliteit en op de aantrekkelijkheid van onze omgeving. Dit heeft concrete impact op het welzijn van de inwoners van Vlaanderen. Aangezien erfgoed de hoofdreden is voor toeristen om naar Vlaanderen te komen, zal dat ook impact hebben op de aantrekkelijkheid van Vlaanderen als toeristische bestemming en op de economie die hiervan afhankelijk is.

Meer dan één vijfde van de financieringsdossiers (21,49%) betreffen projecten uit de kunststeden Antwerpen, Brugge, Gent, Leuven, Mechelen). De aanvragen zijn goed voor een totale vraag van bijna 58 miljoen euro of 24,24%.

Bovenop zullen restauratiedossiers die verder gaan dan de decretale instandhoudingsplichten stopgezet worden of zullen er op terrein geschillen ontstaan met consultants die vaak (te) strikte herstelmaatregelen eisen.

12. Negatieve impact op de restauratiesector. De raad meent bovendien dat het ontwerpbesluit een zeer negatieve impact zal hebben op de restauratiesector: zowel voor de ontwerpers, de restauratiearchitecten, de adviseurs, de uitvoerders en allerlei andere betrokken groepen. De restauratiesector is traditioneel een arbeidsintensieve sector met veel jobs en rechtstreekse investeringen in onroerend erfgoed verdienen zich volgens onderzoek in een veelvoud terug.

Het behoud van marktvolume in de restauratiesector is van cruciaal belang om kennis en kunde te blijven over te dragen en om mensen en middelen beschikbaar te houden. Voor specifieke ambachten binnen de restauratiesector zijn veel Vlaamse eenmans- en familiebedrijven actief. Door een gevoelige daling van de vraag zal dit leiden tot een belangrijke crisis in de restauratiesector waarbij belangrijke actoren zullen afhaken en kennis (definitief) verloren zal gaan.

In de schorsingsperiode zullen veel ontwerp opdrachten worden geschrapt, eerder dan worden voortgezet met eigen middelen. Voor veel lokale besturen zijn restauratiewerken immers veel te duur om dit volledig met eigen middelen te kunnen betalen. Voor alle provinciale en lokale besturen zijn de (wettelijk verplichte) financiële bijdragen die ze moeten leveren aan bijna alle restauratieopdrachten van ons religieus patrimonium een zware dobber. Dit zal impact hebben op de uitvoering van de plannen van kerkfabrieken door de lokale besturen.

13. Negatieve impact op de herbestemming van onroerend erfgoed. Omdat het moeilijker wordt om grote herbestemmingsprojecten gefinancierd te krijgen zullen private investeerders voor de herbestemming van onroerend erfgoed afhaken. Er zijn nog heel wat sites waar enkel grootschalige restauraties het behoud van de sites voor de toekomst kan verzekeren. Door de

uitvoering van voorliggend ontwerpbesluit wordt dit onzeker.

14. Negatieve impact op de opmaak van beheerplannen voor beschermde landschappen. Voor goederen die gelegen zijn in beschermde stads- en dorpsgezichten, beschermde cultuurhistorische landschappen, erfgoedlandschappen of beschermde archeologische sites moeten de beheersmaatregelen waarvoor een premie wordt aangevraagd vermeld zijn in een goedgekeurd beheersplan.

Deze huidige voorafnameregeling wordt met het voorbesluit geschrapt alsook de mogelijkheid voor het aanvragen van een premie voor beheersmaatregelen. Dit heeft niet alleen impact op de bebouwde omgeving maar ook op het beheer van de open ruimte en het landschap.

Voor de land- en tuinbouwers maar ook voor alle andere eigenaars en gebruikers in beschermde landschappen verdwijnt hierdoor de stimulans om taken inzake landschapsbeheer op te nemen. Dit zou haaks staan op de ambitie zoals opgenomen in de beleidsnota 'onroerend erfgoed' 2019-2024 inzake een volwaardig gebiedsgericht participatief en transversaal landschapsbeleid. Het landschapsbeleid moet op een adequate wijze worden ondersteund door de inzet van de nodige financiële middelen. Het is dan ook niet begrijpelijk dat de inzet van financiële middelen voor landschapsbeleid zouden worden stopgezet. Voor eigenaars en gebruikers zal dit betekenen dat zij blijvend of zelfs nog bijkomend zullen worden geconfronteerd met de restricties van het onroerenderfgoedbeleid, zonder dat zij op een adequate en efficiënte wijze zullen worden vergoed voor te dragen lasten en verplichtingen en voor het door hen gedane beheer.

V. NOOD AAN EEN STRUCTURELE OPLOSSING

15. Belang van een samenhangend geheel van financiële instrumenten ingebed in een duidelijke visie inzake onroerend erfgoed. In zijn memorandum vroeg SARO dat de Vlaamse overheid zou inzetten op een volwaardig financieel ondersteuningsbeleid dat de ambities en beleidsprioriteiten inzake behoud en beheer van onroerend erfgoed weerspiegelt en in verhouding staat tot de verplichtingen en beperkingen die bij een bescherming op Vlaams niveau worden opgelegd.⁹ De raad pleitte voor een stabiel en rechtszeker financieringsbeleid, waarbij eigenaars en beheerders voldoende houvast hebben om een onderbouwde keuze tussen de diverse financieringsinstrumenten te kunnen maken. SARO vroeg tevens aandacht voor de noodzakelijke continuïteit met de voorbije wijzigingen aan het premiestelsel.

Dit samenhangend geheel van financiële instrumenten moet ingebed zijn binnen een visie voor het onroerend erfgoed in Vlaanderen die aangeeft waar we als Vlaanderen op lange termijn willen staan op het vlak van onroerend erfgoed. Uitgaande van de Europese richtlijnen en conventies heeft de visie aandacht voor het totale plaatje van sociale en economische terugverdieneffecten op lange termijn en voor de valorisatie van de meerwaarde van (onroerend) erfgoed voor de leefomgeving. De Vlaamse beleidsvisie voor onroerend erfgoed moet het volledige kader uittekenen. Zoals reeds gesteld wordt hierbij ingegaan op een samenhangende mix van financiële steunmaatregelen voor het behoud en beheer van beschermd onroerend erfgoed. Maar dit kan niet worden beschouwd als een losstaand gegeven.

De problematiek van de wachtlijsten noopt tot een selectievere inzet van het premiestelsel maar dit kan enkel indien er ook ingezet wordt op een selectief beschermingsbeleid waarbij Vlaanderen inzet op het meest waardevolle onroerend erfgoed in Vlaanderen.¹⁰ In het kader van deze globale visie moet er ook duidelijkheid worden gecreëerd over een coherente verdeling van de

⁹ <https://www.sarovlaanderen.be/saro-memorandum-onroerend-erfgoed-2019-2024>

¹⁰ De raad verwijst naar de ambitie – zoals vermeld in de beleidsnota onroerend erfgoed 2014-2019 – om het premiestelsel selectiever in te zetten: 'In deze tijden van budgettaire schaarste moeten we des te meer bekijken wat prioritair is en op welke manier de middelen het doeltreffendst kunnen worden ingezet. Ik zet het premiestelsel daarom selectiever in, voornamelijk met het oog op het behoud van erfgoedwaarden.' De bedoeling is om enkel die werken en handelingen te financieren die werkelijk bijdragen tot het behoud of het herstel van de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken van een beschermd goed. Beleidsnota onroerend erfgoed 2014-2019 pag.8 en pag. 33

bevoegdheden tussen het Vlaams Gewest en de lokale besturen en de andere erfgoedpartners.

De Vlaamse Regering kondigt met voorliggend ontwerpbesluit aan dat het de bedoeling is om van de schorsingsperiode gebruik te maken om het premiestelsel beter te wapenen tegen de wachtlijstproblematiek. De raad vindt het geen goede zaak dat een structurele oplossing voor de wachtlijsten momenteel nog niet voorligt. De raad vraagt om geen losse maatregelen te nemen ('saucissoneren') maar eerst het beoogde einddoel en totaalplaatje uit te klaren. De raad dringt aan op de uitwerking van een samenhangend geheel van instrumenten en flankerende maatregelen ingebed in een duidelijke strategische visie inzake onroerend erfgoed. Een schorsing zonder deze aanvullende maatregelen is voor de raad niet aanvaardbaar.